

Slovenski PIONIR

ZA SVOJE NAJMLAJŠE IZDAJA ZVEZA SLOV. MLADINE

Marec 1944

Leto II., št. 3

Cena 1.— Lira

Dragi tovariši pionirji!

Tudi mi smo prav taki pionirji, kot ste vi. Prav tako hodimo na sestanke, prav tako pomagamo v naši borbi. Eden od nas nosi že dolgo mitraljez in je z njim iztrebil že mnogo sovražnikov. Prav v vsem smo vam enaki, dragi tovariši. Tudi v tem, da radi čitamo „Slovenskega pionirja.“

Najbrž ste že čitali v tem našem listu mnogo, mnogo o naših bratcih z juga. Tudi Tonček vam v svoji resnični zgodbi mnogo pripoveduje o življenju na bratskem jugu. Prav tako kot mi ste se najbrž tudi vi večkrat izpraševali, kje in kakšni so ti kraji. Mi vam pa sedaj obljublamo, da vam bomo vse lepo povedali, ko se vrnemo od tam. Vidite, bratci, saj smo vam pozabili povedati, zakaj vam pravzaprav pišemo. Mi gremo namreč na drugi Kongres jugoslovanske mladine.

Ali si kaj mislite, kako lepo bo tam? Pomislite, z vseh koncev naše domovine bodo prišli tovariši in tovarišice, tudi pionirji bodo zraven. In bratje iz Sovjetske Zveze pa od zapadnih zaveznikov nas bodo prišli obiskat. In veste, kaj bo na Kongresu najlepše? To, da bo prišel k nam naš očka! Ali veste, koga mislimo? Seveda, saj ste takoj uganili. Naš dragi tovariš maršal Tito nas bo prišel pozdravit! Pomislite pionirji, videli bomo tovariša Tita!

Pa ne bodite žalostni, saj ga boste tudi vi kdaj videli. In tudi jezni ne smete biti, ker ne greste vsi na Kongres, čeprav bi si tako želeli. Res ste bili vsi prav pridni, toda pot je tako dolga, da nas lahko gre le malo. Bomo pa še v vašem imenu pozdravili vse bratce in dragega tovariša Tita.

Vi pa tačas pridno pomagajte mamicam, da bodo posadile vse njive. Hodite na sestanke in v šole, učite se, pa pridni bodite. Če boste res pridni, boste pa šli na tretji Kongres skoro vsi. Najlepše vas pozdravljamo!

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

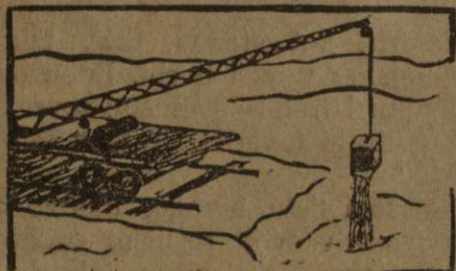
Pionirji, ki gremo na drugi Kongres.

ILJIN:

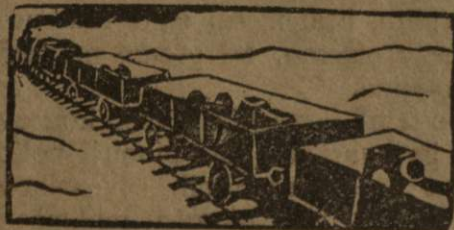
Prirada in ljudje

Boj s pustinjo v petletkah

Sovjetski ljudje se borijo s pustinjo. Pustinja hočejo narediti koristno. Sredi peska so nastale železnice. A na teh železnicah ne

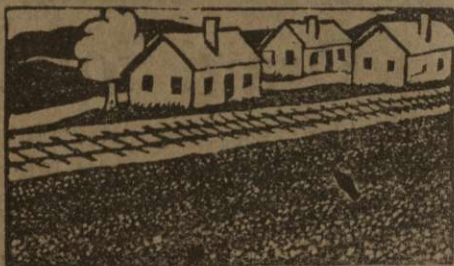
prevažajo topov, da bi z njimi zaslužnjevali narode, ki žive onstran pustinje. Po teh že-

leznicah prevažajo vlaki delavce, bodo to pustinja naredili rodovitno. Ti vlaki prevažajo stroje, ki so potrebni za delo v pu-

stinji. Ob železnicah nastajajo polja in naselja. Sredi pustinje, kjer je bil prej le

pesek, rastejo že ogromni nasadi bombaža. In iz bombaža se pa dela blago v tovarnah. Tako dobivajo delavci iz Moskve, iz Leni-

grada, iz Kijeva blage za svoje obleke iz bivše Gladne pustinje, ki je bila prej nerodovitna.

Sovjetski ljudje pa še naprej premagujejo

puščavo. In kot rabi prodirajoča Rdeča Armada strelivo, tako rabijo delavci in kmetje za svoje delo v pustinji najpotrebnejše orožje — vodo.

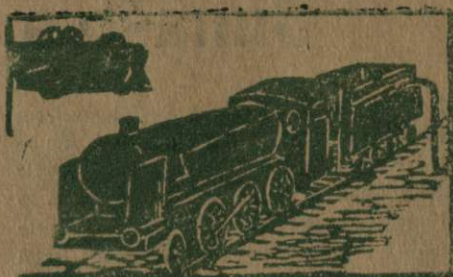
Zakaj potrebujemo vodo? Voda je pijača, ki nas osveži. Brez nje delo ni mogoče. Ali veste, da je v vsaki zelenjavi, v vsakem sadju precej vode? In vodo rabijo tudi rastline,

da lahko rastejo. Kake naj zore sladka jabolka, kako naj rastejo sočne črešnje, kako naj uspevajo rumene melone, če vode ni? In vode ne rabi samo človek, ne rabijo jo samo živali in rastline, vodo potrebujejo tu-

di vsi stroji. Lokomotive rabijo vodo. Vodo v lokomotivi segrejejo, da oddaja paro, ki goni motorje, ki poganjajo lokomotivo. Avto-

mobilski motor rabi za svoje hlajenje vodo. Traktorji, parne turbine ne morejo delati brez vode. Zato je voda v puštinji potrebna! Ali morda manjka vode na svetu? Ne,

visoko nad puštinjo so spravljene ogromne zaloge prave vode. Tam daleč, vrh gora so ogromni ledeniki. In led je le zmrznjena voda! In tudi snega pade mnogo. Saj je tudi sneg iz vode. In to vodo moramo spraviti v puštinjo, da jo bo namakala, da nam bo koristila.

Pionirji, pridno pomagajte pri obdelavi naših polj!

Rešitev križanke „Tank“ iz 2. številke

1. Naš voditelj je tovariš Tito. 2. Partizanska prireditev se imenuje miting. 3. Našo zemljo moramo očistiti okupatorjev. 4. Borimo se za svobodo slovenskega naroda.

Našemu najdražjemu tovarišu in voditelju pa je ime

TITO

Junaštva pionirjev

V Pivki na Primorskem je bil petletni pionirček skrit za grmovjem. Ko se mu je približal nemški vojak, ga je hrabri pionir pošteno udaril z metlo po glavi. Nemec, ki ni vedel, kdo ga je udaril, se je grozno prestrašil in pričel bežati. Pionirček se je pa vesel vrnil domov s svoje junaške akcije.

Pionirska četa v Semiču v Beli krajini je bila na svojih vsakodnevnih vajah v gozdu na hribu. Pri tem so našli pionirji dragocene vojaške aparate, ki so jih skrili belogardisti. Te aparate so takoj oddali partizanom, ki jih že s pridom uporabljajo, a pridnim pionirjem se zahvaljujejo za prispevek.

V Litijskem okrožju na Štajerskem so postavili pionirji na pripravnem mestu zasado s svojimi mitraljezi in puškami. Ko je prišla blizu nemška patrola, je mislila, da so jo napadli partizani. Vsa v strahu jo je ubrala nazaj. Pionirji, ki so bili veseli svoje

zmage, pa so sklenili, da bodo še večkrat napadli Nemce.

Bilo je na Koroškem. Dvanajst letnemu pionirju se je nek večer vrnil domov oče, ki je partizan. Za njegov obisk so izvedeli Nemci. Oče je še pravočasno odšel, Nemci pa so vzeli majhnega pionirja in ga odgnali za hišo. Nemški oficir mu je nastavil revolver na prsi in mu grozil, da ga bo ustrelil če ne prizna, da je bil oče doma. A pionirček se tega ni ustrašil in je vse pogumno zaničal. Po brezuspešnem izpraševanju so ga Nemci morali izpustiti.

V Šmartnem v Savinjski dolini na Štajerskem si je deset letna pionirka stalno želela, da bi tudi ona lahko pomagala partizanom. Nekoč je dobila letake, da jih raztrosi. Ob štirih zjutraj se je splazila od doma in šla trositi letake. Tudi nalepila jih je na vseh vidnejših mestih, celo na vrata policijske kasarne.

Dve in pol leti star pionir Jule iz Palčja v Pivškem okrožju na Primorskem je nekje našel žepni koledarček, v katerem je bila

slika maršala Tita. Ko jo je zagledal, so se mu zaiskrile oči. Poljubil je sliko našega najdražjega tovariša ter vzkliknil: „Zdravo, naš Tito!“

Zlogovnica

E — Ra — na — ne — S — Sta — di — si — št — Os — ral — b
 — U — ni — N — jev — Glav — lin — ca — Ru — ab — Kon — jin
 — Ge — mo — A — vo — ni — ta — dil — O — Do — Fron — O —
 bo — V — vi — J — Il — na.

Sestavi zloge in boš dobil te besede:

1. Naša najlepša mati.
2. Otok v Jadranskem morju, grobišče slovenskih internirancev.
3. Kratica za zvezo Protifašistične mladine Jugoslavije.
4. Višji vojaški čin.
5. Pisatelj knjige „Priroda in ljudje“.
6. Maršal Sovjetske Zveze, ki goni Nemce proti zapadu.
7. Naša politična oblast.
8. Kratica za našo vojsko.
9. Najvišje poveljstvo NOV Slovenije.
10. Naši bratje v Sovjetski Zvezi.
11. Vojaška skupina.
12. Voditelj vseh svobodoljubnih narodov.

Če čitaš po vrsti vse začetne črke boš dobil to, na kar se danes mladina najbolj pripravlja.

NKOJ je kratica za Nacionalni Komitet Osvoboditve
 Jugoslavije

Tonček pripoveduje ...

Drugače pa pomagamo, kjer le moremo. Treba je snažiti razbite hiše in naša četa je stalno na delu.

Srečamo partizana, lepo ga pozdravimo z dvignjeno pestjo in našim lepim pozdravom „Smrt fašizmu!“ Saj vemo, da morajo pionirji vsakega partizana pozdraviti.

Tovariš nam pove, da rabijo na komandi mesta nekaj pionirjev, ki bi nesli pošto v bližnje vasi.

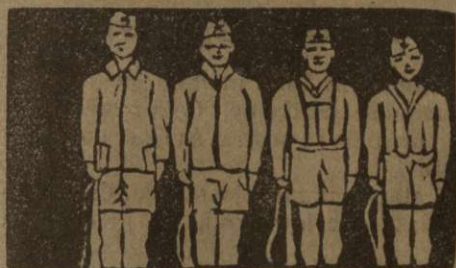
Jagode so lepo obrodile. In vsa naša četa hodi na pravcate pohode proti njim. Vsak dan jih nabiramo, da imamo polne posode.

Potem pa gremo vsi v partizansko bolnico. Obiščemo ranjene tovariše, ki so zelo veseli, ko vidijo kako jih imamo radi. In kako so šele srečni in veseli takrat, ko jim ponudimo sladke in sočne jagode.

Po gozdu so razmetali bežeči četniki mnogo municije. Požrtvovalci pionirji jo pridušno pobirajo in jo nosijo na komando mesta.

Mladina bo priredila miting. Pionirji se živahno pripravljajo; obveščajo o tem mladino v okolici, se uče deklamacije in pesni ter se vadijo z lesenimi puškami.

Ker so pričeli Nemci z ofenzivo, je poklical Narodne Osvobodilni odbor prebivalstvo naj prekopava ceste. In naši pionirji začno z veseljem rušiti važno pot.

Z ozemlja, kjer se zbira sovražnik, ni skoro nobenih vesti. Ne puste na osvobojeno ozemlje prav nikogar. Samo mladi pastirček nam je prinesel nekaj novice.

Na sestanku naših pionirjev smo sklenili, da bodo šli trije opazovat sovražnika. Jaz in dva tovariša smo bili določeni za to delo.

Shranili smo naše leseno orožje, jaz sem imel pravo pištolo, zato sem jo shranil pod obleko. Tudi kape smo shranili in odšli.

Bez strahu smo korakali po cesti. Ko smo se že približali sovražnikovim položajem, smo zavili na travnik in se pridružili pastirjem, ki so gnali čredo s paše domov.

Za gorami grme naši topovi

Zadnjič so popoldne trije pionirji kopali za hišo majhno gredico, da jo bodo posadili in na njej pridelali kaj za naše partizane. Cele gručice ljudi so hodile po cesti mimo hiše. Tudi stara mamica in sestra Ančka sta prišli domov. Povedali sta, da sta bili na volitvah!

Takrat je zagrmelo za hribi. Tudi stara mamica je slišala, čeprav je malo gluha. Pogledala je po nebu in rekla: „Le kje grmi, ko ni nobenih oblakov?“

Ančka pa se je oglasila: „To je najbrž Rdeča Armada, ki preganja Nemce! Saj smo na sestanku slišali, da ni več tako daleč!“ Pa je rekel Joško, ki je zelo priden pionir: „Mamica veste, ta nevihta je res precej huda. Naši zavezniki najbrž spet mečejo bombe na Zagreb ali pa kam drugam!“

Marjanček pa je poučil sestrico, ki je že osemnajst let stara in je bila na volitvah, pa se na orožje le nič ne razume: „Veš, Anica, topov Rdeče Armade pa zdaj še ne moremo slišati. Kmalu jih pa bomo. Saj nam je očka Stalin po radiu povedal, da so naši bratje Rusi že prišli obiskat češkoslovaške pionirje, ki že šest let stradajo pod nemško oblastjo in ki ne smejo govoriti po češko, kot so jih učile njihove mamice. Pa tudi v Romuniji je že Rdeča Armada in prihaja vedno bližje. Jutri bomo že mogoče slišali njene topove!“

Pa se oglasi še Tonček, ki je najmlajši: „No, če ne jutri, pa pojutrišnjem. Tako je bolj prav, jutri še mi nimamo časa. Saj še ta naša njivica ni prekopana!“

Vladimír Nazor:

Tovariš Tito

Kar bilo je pod pepelom
v naših srcih plaho skrito,
v kres mogočen je raznetil
naš tovariš

Tito,
Tito.

Speljal razne je potoke
v eno strugo zmagovito,
in ustvaril silno reko

naš tovariš

Tito,
Tito.

Presejal je našo moko
skoz rešeto in skoz sito,
kruha novega nam mesi

naš tovariš

Tito,
Tito.

(Prevedel Mile Klopčič.)

